

क्र. १०७४

वेदान्त

2478

४६४/१५

भगवद्गीता

शाकवभाष्य

(1)

॥ भगवद्गीता शंकराचार्या ॥

शिष्यः ॥ नमः श्रीब्रह्माय ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मद्वेषे ऋतुद्वेषे समवेता युयुत्सवः । मामकाः पांडवाश्चैव किम
 कुर्वत संजय ॥ १ ॥ ॥ इह खलु सकललोकहितावतारः परमकारुणिका जगवान् ॥ देवकी नंदनः तत्र
 ज्ञानविज्ञानितशोकामाह विचित्रितविवेकतया ॥ निजधर्म आगपरधर्मानिसंधिपरं अर्जुने धर्मज्ञानरहस्यो
 पदेशज्ञानतस्माच्छोकामाह सागरादुद्धारात् ॥ तमेव नवदुपदिष्टं द्विपायनः सप्तनिःश्लक्ष्णं कुर्यात् ॥ इति
 बंधात् ॥ तत्र तावत् धर्मद्वेषश्चादिना विषादनिदमववीदिसंते नयंथेन श्रीब्रह्माजुनसंवाद उस्तावकप्या
 निरूप्यते ॥ ततः परमासमाप्तेस्तयो धर्मज्ञानार्थसंवादे तत्र धर्मद्वेषश्च युनेन श्लोकेन धृतराष्ट्रेण हस्तिनापुर
 रस्थितं स्वसारथिं समापस्थं संजयं प्रति ऋतुद्वेषवत्त्वात् ॥ संयोक्तुं स्तिनपुरस्थितोपिव्यासे प्रसादा
 ल्लुब्धदिव्यचक्षुः ऋतुद्वेषवत्त्वात् साक्षात्पर्यनूधृतराष्ट्राय निविदयामास दृष्ट्वा उपांडवानीकमिथा
 दिनाहे संजयमामकादुयोधनादयः च अपरः पांडवाः युयुत्सवयोः कुकामाः धर्मद्वेषधर्मप्रसवसूगौ

(2A)

करुहेचेसमवेतामिलिताःसंतःकिंअज्वताकिंविदधुः॥१॥ ॥संजयउच॥दृष्ट्वाउपांडवानीकंव्यूढंदु
र्योधनस्तदाआचार्यमुपसंगम्यराजावचनमब्रवीत्॥१॥ ॥उपनस्तदातुमिलितेषुससुराजादुर्योधि
नअनेकवीरसमुपदायेलञ्चदीप्तिदुखेनबोधयिञ्चअराकंआचार्यंधुर्वदोयादष्टारंडोणांपसंगम्य
आधिकेनआचार्यवचनेनसंगम्यसंगतोश्रुत्वावचनंअनंतरंउच्यमानंअब्रवीत्उक्तवान्किंचवापां
डवानीकंपांडवानांशुधिष्टरादीनांअनीकंसेनंव्यूढंचक्रादिव्यूहरचनयासंपन्नेदृष्ट्वाअवलोक्य॥२॥
॥दुर्योधिनःडोणांप्रतियक्षकःअवोचन्नतदेववतिःश्लोकेःसंजयःधृतराष्ट्रप्रत्याह॥७॥ ॥
पश्येतांपांडुपुत्राणामाचार्यमहतीचमूंव्यूढांपुपदपुत्रेणतवशिष्येणधीमता॥ ॥हेआचार्यपश्ये
तांपांडुपुत्रसेनांमहतीसप्ताह्नोहिणीपरिमितांचमूंसेनांपश्य॥अवलोकय।कथंचूतांतवशिष्ये
णपुपदपुत्रेणधृष्टद्युम्नेनधीमतातवशिष्येनेनसेनाव्यूहविन्यासादिबुद्धिमताव्यूढांव्यूहविन्या

(3)

सेनस्थापितां तवशिष्येणेति तदापि पांडवसेनायां कश्चिदनुरागोस्तीतिकौटिल्यवचनंदुर्योधनस्येति ॥ पां
डुः पांडुरोधमंतस्युत्राजारपुत्राशतिसानिप्रायंवचनंदुर्योधनस्य ॥ ३ ॥ ॥ अत्रशूरामाहृषासाचीमार्जुन
समायुधियुधुधानोविराटश्चद्रुपदश्चमहारथः ॥ ४ ॥ ॥ अत्रअस्यांवृत्त्वांअमीशूराःशोय
एत्तात्रधर्मेणउपेताःमहेष्वासाःइषवःअस्यातयितानिधनुषिमहांनियेषांतेमहेष्वासाःयुधिसंग्रामे
चीमार्जुनसमाःनीमःनियाचायनमीयतइतिचकितोरववीरांतारेःविलोक्यतइतिनीमःअर्जुनःप
ष्ठपतिसंग्रामोपार्जितयशोविभूतिनिःअर्जुनंपांडुरसंपादिनंविश्वंयेनसोयमर्जुनःताच्यांसमास्त
ल्याःयुधुधानवीरवारेरेवमिश्रीचावेनयुधुधविष्टुमिश्राणइतिधाउपागतविराटःविगतःविपद्
भूतोराट् राजायस्यशत्रुसूदनस्यसविराट्द्रुपदःद्रुवतृहवतसंग्रामेनिश्वलौघादोयस्यसद्रुपदः
महारथःप्रत्येकंमहारथत्वविशेषणंयुधुधानोमहारथइत्यादि ॥ ४ ॥ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानःकारि

(3A)

राजश्ववीर्यवाना पुरुजित्कृतिनो जश्वशैब्यश्वनरपुंगवः ॥ ५ ॥ ॥ धृष्टकेतुः धृष्टप्रगल्भः शत्रुविनाससन्
केतुश्चिन्तधजादिर्घस्य ॥ धृष्टानारणे प्रगल्भानां केतुर्विनाशक इति वा धृष्टकेतुः ॥ चेकितानः संग्रामकशलः
काशिराजकाशो ब्रह्मन्तवप्रकाशः यस्यां निवसतां सुलनः साकाशी तस्याराजा सकाशी राजः ॥ विरिष्ठसवि
जया ॥ शैब्यसंग्रामविजयार्हः ॥ ५ ॥ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्रामौ जाश्ववीर्यवाना सोऽनडोऽद्रोपदेयाश्व
सर्वे एव महारथाः ॥ ६ ॥ ॥ युधामन्युः च अपरं विक्रान्तः वीर्यवान् ॥ उत्रामौ जाः सोऽनडोऽद्रोपदेयाः
द्रोपद्यास्तनयाः ॥ एते सर्वे महारथाः ॥ एवमेते महत्तुष्टोऽसवायं असमंतात् रथः शस्त्रास्त्रादिसंघृता र
थो येषां ते महारथाः ॥ ६ ॥ ॥ अस्माकं उ विरिष्ठा ये तान्निबोध द्विजोत्तमानायकाममसेन्यस्य संज्ञा
र्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ ॥ हे द्विजोत्तम उ पुनः ॥ य अस्माकं धार्तराष्ट्राणां विरिष्ठायां उ वसेना वीरन्योपि
श्रेष्ठाः ॥ तान्निबोध अवधारयाममसेन्यस्य नायकाः ॥ नतारः तान्ते उ च्यं संज्ञार्थं अनिज्ञानार्थं ब्र

(4)

वीमिकथयामि॥१॥ नवानूनीषश्चकसिश्चत्रपश्वसमितिंजय। अश्वत्थामाविकसिश्चसोमदत्तस्राष्टेवच
 ॥१॥ नवानूत्रमेवतावत्यस्यतवयुधकौशलोपदेशननगवानपश्वपतिरर्जुनेननिर्जितःसत्वाचीष
 सकलद्वयकारिचक्रायुधलीलावतारपाश्वरामस्यापिरणेचयंकरवात्ःनीषःकसिःवेरिणांक
 त्नातकसिः। त्रपःशत्रुहिंसनशीलःद्वधात्रुहिंसाथी। अश्वतेव्याप्नोतिअश्वानिवेरिणेनद्वयतिवा
 शवातिरव्यानिचगच्छतियनस्थाभ्नाबलेनतन्त्रश्वं वप्रययांतोवाअश्वशब्दःतत्रादृशंस्थाभवलं
 यस्यसोश्वत्थामासकिलसकललोकोपसंहारदत्तस्यदा। द्वायणीपतेल्ललावतारोयस्मान्नाविकण्य
 स्यअसमानवीरसंयामोपार्जितकीर्तिमंजरीवर्षिनायांप्रयथिनःपार्थिवाविगतकसिं वधिराश्वेउद्धिंत
 त्नाचिवंतीनिविकसिः। पार्वतीपतिदत्तवरसोमदत्तः। ताष्टेवचनगवानूनीषश्चत्रिलोक्यपराजयहृत्
 मोताष्टेवश्तरेपीथर्थः॥७॥ ॥अनेचबहवःश्वरामदर्थेयत्कजीविताः। नानाशस्त्रप्रहरणाःसर्वेयुध

३

५

विशारदाः ॥ ए ॥ ॥ च अपरं अन्ये सहायत्वेन समाकृताः जगदत्राल्यप्रवृत्तयः ॥ बहवः शूराः मदर्थे म
 मविजयसाधनार्थं यत्कजीविताः ॥ सार्वभुक् विशारदाः युद्धकुरालाः ॥ ७ ॥ ॥ सेन्यद्यपरिकालेन स्पप्रयो
 जनमाह ॥ ७ ॥ ॥ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं जीष्मानिरहितं ॥ पर्याप्तं विदमेतेषां बलं जीमानिरहितं ॥ १० ॥
 तत्पांडवानां बलं सेन्यं जीष्मेन सेनापरिसां अनिरहितं ॥ अस्माकं बलं प्रति अपर्याप्तं अपरिपूर्यं संख्यां
 या सामर्थ्येन वा इदं तु अस्माकं तु बलं ॥ पुनः एतेषां पांडवानां जीमानिरहितं बलं प्रति पर्याप्तं परिपूर्यं
 संख्यां ॥ यत् अस्माकं बलं अपर्याप्तं जीष्मस्यो जयपक्षपातिवात् ॥ एतेषां च पर्याप्तं जीमास्येकपक्षपाति
 वात् ॥ इति योजना ॥ तदा जीष्ममेवानिरहं वियाघिसंगतं स्यादौत् ॥ तथा च नाशयंतरे जीमस्य एकप
 क्षपातिवात्पांडवानां बलं समर्थं जाति ॥ जीमस्य उजयपक्षपातिवात् अस्माकं बलं असमर्थं जा
 ति ॥ इति दुर्योधनस्यानिप्रायः ॥ ७ ॥ ॥ अयनेषु च सार्वभुयथा जागमवस्थिता ॥ जीष्ममेवानिरहं

(5)

8

उत्तवंतः सर्व एव हि ॥ ११ ॥ ॥ हियस्मात् सर्वं नवं तो यूयं वीर्येण प्रचवंतो ^{एवा} वीराः ^{वा} सर्वेषु समस्त प्रकारेषु अयं नेषु
च युद्धदुर्गमार्गेषु गोमूत्रिकादिवृहस्रलेषु सर्वेषु यथा जगं व्यूहविनागं अनतिक्रम्य अवस्थिता वर्तमानाः
संतः जीष्ममेव सेना नायकं अनितः सर्वतो रक्षन्तु स्वव्यूहादुच्छायापि पालयन्तु ॥ ७ ॥ ॥ द्रोणं प्रति राज्ञा जीष्म-
स्य ब्रह्म मानपुरःसरं यदुक्तं तद्धुवा जीष्मः किमकरोत् तदाह ॥ तस्य संजनयन् हर्षं क्रूरवृद्धः पिता महः सिंहा-
नादं विनद्यो विः शं खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ ११ ॥ ॥ ऊरुवृद्धः पिता महो गांगेयः तस्य एवं द्रोणं प्रति निरूपणं क्व-
तो दुर्योधनस्य राज्ञः हर्षं प्रीतिं संजनयन् स नूतनैः सिंहानादं विनद्य सर्वसत्रसंज्ञासनं सिंहस्य नादमिव नादं
अदृह संज्ञा शं खं दध्मौ आपूरितवान् प्रतापयुक्तः ॥ ७ ॥ ॥ तदेवा सनापते जीष्मस्य युद्धोत्सवमालक्ष्य
सर्वतो युद्धोत्सवः प्रवृत्त इत्याह ॥ ततः शं खाश्वजेर्यश्वपणवानकगोघुस्वाः सहास्येवा न्यहन्यंत स शब्दसुमु-
लोचवत् ॥ १३ ॥ ॥ ततः जीष्मस्य शं खाश्वरणा नेतरं शं खाश्वत्रपरं जेर्यः पणवानकगोघुस्वाः सहासेव यु-

8

(5A)

गपदेवअच्यहन्यंतआस्फालिताःसशब्दःत्रमुलःएकवसोविवेचनायोगोचवत॥७॥॥ततःपांडवस्यै
न्येप्रवृत्तंशुद्धोसवमाहाततश्वेतेरिनियंवनिश्लोके॥॥ततःश्वेतैर्हयैर्युक्तेमहत्सिंन्दनेस्थितो।माधवः
पांडवाश्वेवदिव्यौशांखोप्रदध्नुः॥१५॥॥ततोदुर्योधनसैत्येवाद्यकोलाहलानंतरंश्वेतेःशुक्लैःकैलासाचल
शिखरकाल्येःपरसेन्योक्कषितंरूकरणासामर्थ्यवज्रिवहिये।अतिवेगातिरेकात्स्वप्नावतोवाहेःआकाशेयां
तीतिदयाविशिष्टाश्वस्त्रैर्युक्तेसंयोजितेमहत्सिंन्दनेमंडलकल्पेः।ल्येज्यैस्यंदनेसंयामभूमिप्रद्व
एशालेरथवारस्थितोवर्तमानो।माधवःमायालुःपाधवःपतिर्माधवःब्रह्मःपांडवश्चापिअर्जुनश्चापि।दिव्यो
दिविनवोअप्राज्ञातोशांखोदध्नुःप्रकर्षेणपरकीयवाद्यकोलाहलानि।वसंपादनेनदध्नुः।आहुरितवं
तो॥७॥॥तदेवविनागिनप्रदर्शनाह॥॥पांचजन्यंदध्नुकेशोदेवदत्तंधनंजयः।पांडुंदाध्नुमहाशांखंनी
मकर्माहकोदरः॥१५॥॥दध्नुकेशःदध्नुकाणांइंद्रियाणांइंद्रोअधिष्ठातालीलाशहीतदेहोऽनगवान्प्रविष्टः

(6)

पांचजन्यं पांचजनाक्यदेवदेहोऽध्वं जयः देवदत्तं त्वकोदरः नीमकर्मिहाशंखापोऽंद्रदधौ। आपूरितवान्।
७॥ ॥ अनंतविजयमियादिद्युगं पूर्वश्लोकक्रियया संबध्यते ॥ अनंतविजयं राजां कृती प्रचोद्युधिष्ठिरः ॥ न
कलः सह देवश्च सुघोषमणिपुष्पाको ॥ १६ ॥ ॥ कृती प्रचोद्युधिष्ठिरो राजा पांडवानां स्वामी अंतविजयं महाशंख
दधौ ॥ यस्य आपूरणात् अनंतः सततो विजयो नवतीति अनंतविजयः ॥ न कलसह देवश्च उ नौ सुघोषमणिपुष्
को शंखो दधुः ॥ ७ ॥ ॥ काश्यपश्च परमेष्ठासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सायकिस्रापराजितः ॥ ७
च अपरं काश्यपकाशिराजः परमेष्ठासः परम उच्छुः ॥ इषासो धुर्यस्यसः च पुनः शिखंडी च महारथः ॥ शिखंडवा
नू सकलसुराजसुराजेषु नीषावधार्यमुत्पन्नः ॥ पोरुषेयश्चिखायुक्तः च अपरं धृष्टद्युम्नः विराटः सायकिस्रा
व अपराजितः अजेयः एते सार्वथ्यकुरशंखान् दधुः वा दयां च कुरिति परेण संबधः ॥ ७ ॥ ॥ इ पदेऽज्ञो पदेयाश्च
सर्वशः पृथिवीपते ॥ सो न इश्वमहाबाहुः शंखान् दधुः पृथक् पृथक् ॥ १७ ॥ ॥ हे पृथिवीपते ॥ इ पदे च अपरं इ

नं ३

प

(6A)

पदेयाः शोपदीपुत्राः च अपरं महावाङ्मसो नद्रः एते सर्वशः पृथक् प्रत्येकं शंखानूदधुः ॥ ७ ॥ ॥ तस्य शंखनाद
स्य धात्रीराज्ञान् प्रति संजयः नय जनकवमाह ॥ ॥ स घोषो धात्रीराज्ञाणां हृदयानि व्यदारयत् न च श्वपथि वीचि
वत्तुस्तो व्यठनादयत् ॥ १९ ॥ ॥ स उच्छ्रुत् घोरोः पांडुवासनापातीनां शंखादिजन्यो घोषः धात्रीराज्ञाणां हृदया
निव्यदारयत् किं ऊर्वन् न च आकाशं पृथिवीं व्यठनादयत् प्रतिशब्दं कारयत् ॥ ७ ॥ ॥ तस्मिन् समये श्रीकृ
ष्णं प्रति अर्जुनेन यदुक्तं तत्त्वत्तुर्निःश्लोके संजय आह ॥ ॥ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धात्रीराज्ञान् कपिध्वजः ॥
प्रवृत्तेश्च संपाते धनुःस्य पांडवः ॥ २० ॥ ॥ अथ शंखाहरणानंतरं कपिध्वजः पांडवः व्यवस्थितान्
नृश्वशंखनादात् घोरोतरादपि अत्रिस्तान् धात्रीराज्ञान् दृष्ट्वा शस्त्रसंपातेः उसाहफले च धात्रीराज्ञाणां प्रवृत्ते
सति धनुः उद्यम्य संजय आह ॥ ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपातासेन योरुच्योर्मधोरथं स्थापय

(9)

मेव्युता ॥१॥ ॥हमहीपतेतशरुषीकेशंरदंवाक्यंमाहाकिमितिहेअव्युतमेममरथंउजयोःसेनयोर्मध्येरथंस्थाप
य ॥७॥ ॥यावदेतान्निरीहेहंयोःशुक्रामानवस्थितान्किर्मयासहयोःशुक्रमस्मिन्नणसमुद्यमे ॥१॥ ॥अहं
यावत्एतान्प्रधानवीरान्शुक्रामान्अवस्थितान्निरीहेनिरीक्षणपूर्वकंपरीक्षणं करोमिअस्मिन्नणस
मुद्यममयाकिःसहयोःशुक्रंशुक्रकृतेव्यमित्यर्थः ॥७॥ ॥योश्चमानानवेहेहंयएतेचसमागताःधार्तराष्ट्रस्युर्द्धु
द्धुर्द्धुप्रियविकीर्षवः ॥१॥ ॥अहंयोश्चमानान्अयेशुक्रंकरिष्यतःअवेहेनिर्दरयामि।येएतेअत्रममतव
चसमागमेदुर्द्धुःअविचारकारिणोधार्तराष्ट्रस्युर्द्धुर्द्धुर्द्धुस्त्रलेप्रियविकीर्षवःप्रियंविजयंकर्तुकामाः
मा ३ ॥गताःप्रागल्भ्यात्त्रिरकेणसभ्यकवीरोवितसमारंभेणआगताः।तेषुविवारकारिणश्च्यर्थः ॥७॥ ॥ततःकिंश्च
मित्यपेहायामाहा ॥संजयउवाच ॥एवमुक्तोशुषीकेशोगुडाकेशेनजारतासेनयोरुजयोर्मध्येस्थापयित्वा
रथोत्तमं ॥१॥ ॥हेजारतागुडाकेशेनअर्जुनेनएवंयथावर्णितंउक्तोशुषीकेशःउजयोःसेनयोर्मध्येरथोत्तमं

६

स्थापयिच्चा ॥ ७ ॥ ॥ नीमशोणप्रमुखतःसर्वेषां च महीहितां उवाच पार्थ पश्येतां न समवेतां न क्रूरुनिति ॥ १५ ॥
नीमशोणयोः प्रमुखे अये शोणः डाकू सायुधे पलायनादिनिमित्ता तथा क्रूरु नो र हित इति शोणः तथा सर्वेषां च म
हीहितां मंडलाध्यक्षाणां राज्ञां युध्वराणां अने इति उवाच रतीति किं हे पार्थ एतां न समवेतां न तव इष्टु अनीष्टान्
क्रूरु न परपेति जगवाठः ॥ १५ ॥ ॥ ततः किं वृत्तमिद्यत आहा ॥ ॥ तत्रापश्यन् स्थिता न्यार्थः पिह नथ पितामहान्
आचार्यान्मातुलान् चान्द्रान्पुत्रान्योत्रान् सखींस्तथा ॥ १६ ॥ ॥ अथानंतरं पार्थोऽर्जुनः तत्र उच्यते सेनयोः स्थि
तान् पिह न्पिबंति त्रुंबंति लालयंतस्तपयंति वत्राप्यानीनेपि पितुरः तान् पिह न् ॥ अत्र वपिष्टकल्याः पिष्टव्याद
थ पितामहान् गांगेयादीन् आचार्यान् शोणादीन् मातुलान्मात्रां साम्येषां ते मातुलाः चान्द्रान् सोदरान् पु
त्रान् पुत्रान्मातुलान् नरकात् पिष्टव्यां चान्द्रान् पुत्राः तान् ॥ पोत्रान् सखीं मित्राणि अपश्यन् ॥ १७ ॥ ॥ श्वसुरान् सुहृद
श्चैव सेनयो रूजयोरपि तान् समीक्ष्य साकोतेयः स वीन्बध्नन् वस्थितान् ॥ १८ ॥ ॥ चउनः श्वशुरान् सुहृदयश्च

(8)

अपश्यन् ॥ ७ ॥ ततः किंचित्त्वान् अत आह ॥ तानिति ॥ साकोते योर्जुनः सर्वात् अविशेषेण बंधून् बंधून् इति परस्परस्ते
हृषीकेश इति बंधवः तान् अवस्थितान् समीक्ष्य ॥ ८ ॥ तपया परया विष्टे विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ दृष्ट्वे मं स्वजनं लक्ष्म
युयुत्सुं समुपस्थितं ॥ ९ ॥ ॥ तपया करुणया परया अतिशयनया आविष्टे युक्तः विषीदन् विशेषेण सीदन् अव
सादिहृत्तानि लजमानं इदं अनंतरं उच्यमानं अब्रवीत् ॥ इदं किमेति किमब्रवीदित्यपेक्षायामाह ॥ दृष्ट्वे ममियादिनाया
वदध्यायपरिसमाप्तिः ॥ हे लक्ष्मणकानां संसारक्षेत्रे विलेखनान् लक्ष्मः ॥ इति स्वजनं युयुत्सुं संयोक्तुं कामं संतं समु
पस्थितं इहागतं दृष्ट्वा ॥ १० ॥ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि भुग्वं वा परिशुष्यति वपशुश्वरादीरामरोमहर्षश्च जायते ॥ ११ ॥
मम गात्राणि अंगानि सीदन्ति विशीर्णानि शिथिलानि अत्रुसाहानि च वन्ति च पुनः भुग्वं परितः समंतान् शुष्यति निर्द
वीचवति मे मम शरीरे वपशुश्वकं पश्वतथारोमहर्षश्च जायते ॥ १२ ॥ ॥ गांडी वंशं सतेहस्तान् वाक्केव परिदहते
न च शको म्यवस्थां च न मतीव च मे मनः ॥ १३ ॥ ॥ मे मम हस्तान् गांडी वंशं सते अधः पतति ॥ वक्क परिदहते ॥ आंतर

पं ५

७

(8A)

शोकबलनेनसंतप्यते। च अपरं मे मम मनः कर्तव्या कर्तव्यबोधसाधनं मंतः करणां न्नापती वन्न मंगलं त्ति घोरिणां
कर्तुं न शक्नोति। वष्टनः अवस्त्रा उं स्थितिं कर्तुं न शक्नोति ॥ ७ ॥ निमित्तानि वपश्यामि विपरितानि केशवा। न
च श्रेयो नृपश्यामि ह वा स्वजनमाहवे ॥ १ ॥ हे केशव वष्टनः विपरीतानि अहितसूत्रकानि निमित्तानि नाविस्त
च कानि विज्ञानि पश्यामि। वष्टनः आह वे स्वजनं हि वा श्रेय कल्याणं न अत्रुपश्चात् उत्तरकाले पश्यामि ॥ ७ ॥
ननु विजयादिकं श्रेयः वर्तमानं किं न पश्यसि इति चेत् तत्राह ॥ न कां हे विजयं नृत्सु न वराज्यं सुखानि वा किं नो रा
ज्ये न गोविंद किं नो गोज्ज्वलिते न वा ॥ १ ॥ हे नृत्सु अहं विजयं विशिष्टं जयं संयामे उ कर्षं न कां हे न प्रार्थये
वष्टनः राज्यां राज्ञां अधिपत्यं सुरवानि च विषयजन्या नृप्रमोदान् न प्रार्थये। हे गोविंद नो अस्माकं राज्ये न किं ॥
जोगोः विषयसुखेः किं जीवितेनापि किं गोविंद गो निष्कृतिनिःवेदांतवाक्येः विद्यते परमार्थरूपेण लक्ष्यने इति
गोविंदः ॥ ७ ॥ ॥ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं नो गाः सुखानि वा तस्मै वस्त्रिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनाः निच ॥ १ ॥

३३

(9)

येषां स्वजनानां अर्थे प्रयोजनाय नो अस्माकं च पुनः सुखानि एत सर्वं कांक्षितं वांछितं तश्चेष्टेष्टुचुनिमित्तं प्राणा
नूत्रांतरधानानि बाह्यप्राणांश्च यत्का अवस्थिताः ॥ ७ ॥ ॥ आचार्यः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः मातुला
श्वशुराः योत्राः शपालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ८ ॥ ॥ आचार्यो दीयो दीयो यथा व्याख्याताः पितरः पुत्राः तथा पितामहाः
मातुलाः श्वशुराः योत्राः शपालाः पुत्र्यान्ततरः संबन्धिनः विवाहादिसंबन्धवन्तः ॥ ९ ॥ ॥ यदि त्वप्याचं एतान् हंस्य
सितर्हि चामेव राज्यलो जे न एते हनिष्यति अतः च मे त एतान् हन्वा राज्यं नु ह्येति तत्राह ॥ १० ॥ ॥ एतान् हन्तुमिच्छा
मिघ्नतोपि मधुसूदना अपि त्रिलोकाकराज्यस्याह तोः किं उ मही च तो ॥ ११ ॥ ॥ ह मधुसूदन एतान् आचार्यो दी नूध
तोपि मार यतोपि त्रिलोकाकराज्यस्यापि हेतोः हन्तुं न शक्यमि मही च ते एषि वीराज्यार्थं पुनः किं व कव्यं ॥ १२ ॥ ॥
निहय धात्री राक्षन् का प्रीतिः स्याज्ज नार्दना पापमेवाश्रयेदस्मान् हस्वेताना ततायिनः ॥ १३ ॥ ॥ हे जनार्दन ज
नादेव विपक्षे च तान् अशुरादीन् अर्दयतीति पीडयतीति जं अथ वा जनेः अधिकारि पुरुषेः अज्युदयादि

शेता ३

८

८

(9A)

कं अर्घीतया व्यतेति ज नार्दना हे ज नार्दना धार्तराज्ञान निहयनो अस्माकं कां प्रीतिः स्यात् किं सुखं स्यात्
न किं मपीति ननु आततायिना मेषां वधो विहितवाद्युक्त इत्येता मांशं कां धर्मशास्त्रस्य अर्थशास्त्रा बल
वत्वेन परिहरति पापमोवति न केवलं इह लोके सुखं नास्ति परलोके पितृनास्तियस्मान् एतान् आततायि
नो ह वा अस्मान्यापाम वनरकादि दुःखकारणं आप्नयेत् ॥ ७ ॥ तस्मान्ना ही वयं हं उं धार्तराज्ञान् स बांध
वान् स्वजनं हि कथं ह वा सुखिनः स्याम माधव ॥ १ ॥ यस्मान् एतेषां हनने लोक क्षये पि अकल्पाणामेव त
स्मान् स बांधवान् धार्तराज्ञान् हं उं वयं अर्हान् एतेषां वधस्य अन्याय्यत्वात् अधर्मात् च न कवले अ
स्माकं पारलौकिकं सुखं न जवति ऐहिकमपि न जवतीत्याह स्वजनं हीति हे माधव हियस्मात् स्वजनं ह
वा वयं सु सुखिनः कथं स्याम ॥ ७ ॥ ननु वितेषामपि बंधुवधदोषे समाने सति याथे वतं बंधुवधमंगीत्
त्यापि दुःखे प्रवर्तताताथे वनवानापि प्रवर्ततां किमनेन विषादेनेत्याहि प्रे अ विवे कि विवे कि नेदनपरि

ग्पा ४

(10)

हरति॥७॥ ॥यद्यथेतनपश्यंतिलो नोपहतचेतसः। क्लृप्तहृदयत्वं दोषं मित्रद्रोहे च पातकं॥८॥ ॥यद्यपि एते
धात्रीराष्ट्राः लो नोपहतचेतसः। लो नः परद्रव्याद्यजिलाषः। लुनानि उच्यन्ते लोकघयं प्राणिनामितिलो नः। तेन उच्यते
चेतसः। निरस्त्रतकर्तव्या कर्तव्यविवेकविज्ञानाः। संतः क्लृप्तहृदयत्वं गोत्रवधनिमित्तं दोषं मित्रद्रोहे च पातकं न पश्य
ति॥७॥ ॥कथं न ज्ञेयमस्मानिः। पापादस्मानि वृत्तिः। क्लृप्तहृदयत्वं दोषं प्रपश्यन्निर्जना र्दना॥९॥ ॥हे जना र्द
नतथापि अस्मानिः। क्लृप्तहृदयत्वं दोषं प्रपश्यन्नि अस्मान्यापां निवृत्तिः। कथं न ज्ञेयं नयन्तः कर्तव्य इत्यर्थः॥७॥
क्लृप्तहृदये तयो दोषः उत्पद्यते तं दर्शयति॥ ॥क्लृप्तहृदये प्राणशंतिः क्लृप्तधर्माः सनातनाः धर्मेनाष्टक्लृप्तं क्लृप्त
मधर्मानि न वक्ष्यता॥१०॥ ॥इदानीं क्लृप्तहृदयस्य पारंपर्यात् नरकप्राप्तिकारणं दर्शयति। क्लृप्तहृदये गोत्रपु
रुषाणां विनाशे सनातनाः पारंपर्यात् गताश्चिरंतनाः क्लृप्तधर्माः प्राणशंतिः। धर्मेन धर्माश्च नष्टेषु क्लृप्तमपि क्लृ
प्तं अधर्मानि न वति। तिरस्करोति उत अपि अधर्मानि न वति वारकधर्मस्याच्चावादित्यर्थः॥७॥ ॥अधर्मानि

७

७

(10A)

नवाक्ष्मप्रदुष्यति कलस्त्रियः। स्त्रीशुद्ध्यामुवाक्ष्ये जायते वसि संकरः॥४॥ हे नक्ष्म गोपिका मनः कर्षणशील
अधर्मानि नवात्कलस्त्रियः विश्वध्वंशो नवाः प्रदुष्यति स्त्रैरिणो नवन्ति। तासु स्त्रीशुद्ध्यामुदेवाक्ष्ये यदस्त्रिवं
शो नववसि संकरो जायते। वसि स्य वणांतरमि श्रीकरणं वसि संकरः॥ ॥ संकरो नरकायैव कलघ्नानां कलस्य
चापंतंति पितरो घेषां लुप्तपिंडोदकक्रियाः॥४॥ ॥ संकरजाति संकरः एषां कलघ्नानां वत्र परं कलघ्नकलस्य
नरकाय नवति। हियस्मात् एषां कलघ्नानां कलहृदणानके वलंतेषामेव कलस्य च नरकाय नवति॥ किंच
एषां कलघ्नानां स्वर्गस्त्रिदाः पितरः लुप्तपिंडोदकक्रियाः संत नरके पंतंति। पिंडादिदादृणां विश्वघापथानां
जावात् लुप्तपिंडोदकक्रियाश्च संस्रपंतंतीथर्थः॥४॥ ॥ उक्तदोषं उपसंहरति दाषेरेतेरिति घान्यां॥४॥ ॥
दोषैरति कलघ्नानां वसि संकरकारके। उसाद्यंतजातिधर्माः कलधर्मश्च दशाश्वताः॥४॥ ॥ एते धर्माः नराश्च
धर्मानि नवादि लक्षाणोः वसि संकरकारके। दाषे कलघ्नानां जातिधर्माः हवियवजातिप्रभुकाधर्माः तथाशा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com